

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Στις 26 Ιανουαρίου η Sanaa Taleb, που βρίσκεται φυλακισμένη στο κέντρο κράτησης γυναικών μεταναστριών και προσφύγων στο Ελληνικό, **δικάζεται για απείθεια και φθορά δημόσιας περιουσίας**. Οι κατηγορίες αυτές είναι η εκδικητική απάντηση που της δόθηκε από το κράτος και τους μηχανισμούς του γιατί αντιστάθηκε στη βίαιη απέλασή της - τη στιγμή μάλιστα που το αίτημά της για άσυλο δεν έχει ακόμα εξεταστεί-. **Με τη δίωξή της οι κυρίαρχοι επιχειρούν να τρομοκρατήσουν όλους όσους αγωνίζονται και να βάλουν φρένο σε μελλοντικούς αγώνες**. Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ες, ως καταπιεσμένοι και εκμεταλλεζόμενοι, πρέπει να σταθούμε στο πλάι των προσφύγων και των μεταναστών/στριών δείχνοντας την έμπρακτη αλληλεγγύη μας. **Στηρίζοντας τους αγώνες και τις διεκδικήσεις τους, αντιλαμβανόμενοι πως ο εχθρός είναι κοινός και δεν είναι άλλος από το κράτος και τον καπιταλισμό.**

Άμεση απελευθέρωση της Sanaa Taleb και όλων των έγκλειστων μεταναστών/στριών και προσφύγων.

Ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους.

Ελεύθερη μετακίνηση για όλους.

Τα τελευταία χρόνια η ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κρατήσει κλειστά τα σύνορά της αμφισβητείται. Το δόγμα της Ευρώπη - Φρούριο κλονίζεται από τα εκατομμύρια των ξεριζωμένων, που επιχειρούν να γλυτώσουν από περιοχές όπου οι πόλεμοι, η φτώχεια και η καταστροφή αποτελούν μια μόνιμη συνθήκη. Χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες πνίγονται στα υδάτινα σύνορα, με τους κυβερνώντες να υψώνουν φράχτες και εντείνοντας την απελπισία των εκτοπισμένων που παλεύουν για την ίδια τους τη ζωή.

Με τη συνολική κρίση του καπιταλισμού να βαθαίνει και τον σύγχρονο ολοκληρωτισμό να αποτελεί το μοτίβο κίνησης κράτους και κεφαλαίου, η εγκαθίδρυση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και της συνθήκης εξαίρεσης εφαρμόζεται πάνω στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Ήδη από τις αρχές του 21^{ου} αιώνα η Ευρωπαϊκή Ένωση οργανώνεται για να αποτρέψει όσους προσπαθούν να γλιτώσουν από το μέλλον που ο καπιταλισμός τους έχει ετοιμάσει. Η επιχείρηση θωράκισης των ευρωπαϊκών συνόρων ξεκίνησε την ίδια περίοδο όπου η «πολιτισμένη» δύση προσπαθούσε να κάνει εξαγωγή δημοκρατίας. Οι συνέπειες των πολέμων σε πρώην Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν κλπ έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Μέρος μόνο του πλέγματος προστασίας των συμφερόντων του κρατικού - καπιταλιστικού συστήματος είναι η συμφωνία Δουβλίνο 2 που ψηφίστηκε το 2003 αλλά και η συγκρότηση της FRONTEX το 2004. Με την Ευρώπη - Φρούριο να αποτελεί θεσμική έκφραση αυτού σχεδιασμού δεν είναι τυχαία τα χρηματικά ποσά που δίνονται για τον εξοπλισμό σωμάτων όπως είναι η FRONTEX με την ταυτόχρονη νομική της αναβάθμιση.

Η φυγή από τη Μέση Ανατολή, την Αφρική ή την Ασία πραγματοποιείται κάτω από το βάρος της λεηλασίας και της εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων και των κοινωνιών των περιοχών αυτών από τα ισχυρά καπιταλιστικά κράτη. Πολεμικές και οικονομικές συγκρούσεις, παρέμβαση στη διαμόρφωση του πολιτικού σκηνικού, υποδαύιση θρησκευτικών φανατισμών ανάλογα με τα συμφέροντά των οικονομικών και πολιτικών ελίτ συνθέτουν ένα βίαιο σκηνικό φτώχειας, εξαθλίωσης, τεράστιας κοινωνικής ανισότητας, ισοπέδωσης ολόκληρων πόλεων και χωριών, εκατομμύρια νεκρούς και εκτοπισμένους. Με τον πόλεμο στη Συρία, η μαζική φυγή από την ευρύτερη εμπόλεμη περιοχή ξεπέρασε τους σχεδιασμούς των κυρίαρχων που διέρρηξε την Ευρώπη - Φρούριο. Μια σειρά συνθηκών όπως το Δουβλίνο 2 και η Σένγκεν πλέον δεν ανταποκρίνονται στις καταστάσεις που έχουν διαμορφωθεί και προωθείται η αναδιατύπωσή τους ώστε να μπορούν να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα κρατών και αφεντικών. Η FRONTEX αποκτά όλο και πιο διευρυμένες αρμοδιότητες, καθώς μπορεί να επεμβαίνει όπου κρίνεται αναγκαίο για την διασφάλιση των στεγανών αλλά και την επαναπροώθηση όσων ανεπιθύμητων καταφέρνουν να φτάσουν στο εσωτερικό της Ευρώπης - Φρούριο.

Ο ελλαδικός χώρος αποτελεί ένα πεδίο όπου με ιδιαίτερη ευκρίνεια ξετυλίγονται αυτοί οι σχεδιασμοί. Κράτος, διακρατικοί θεσμοί και μονάδες καταστολής συνεργάζονται αρμονικά για να υπερασπιστούν την Ευρώπη - Φρούριο, να αποτρέψουν τη μαζική και ανεξέλεγκτη είσοδο των καταπιεσμένων αλλά και να ξαναστείλουν πίσω όσους μπορούν. Η ψευδεπίγραφη ανθρωπιστική ρητορική του ελληνικού κράτους, όπως και όλων των άλλων κρατών που έχουν υιοθετήσει παρόμοια τακτική ξεχάστηκε πολύ γρήγορα μόλις οι συνθήκες το απαίτησαν. Όπως συνέβη στη Μυτιλήνη ή στην Κω με τους λιμενικούς και τους μπάτσους να εκδηλώνουν το μισάνθρωπο και αντικοινωνικό πρόσωπο του καπιταλισμού. Τα γεγονότα επίσης στην Ειδομένη όπου κηρύχθηκε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και οι στοιβαγμένοι πρόσφυγες και μετανάστες αλλά και οι αλληλέγγυοι αντι-

μετωπίστηκαν με συλλήψεις, ξύλο και δακρυγόνα, αποδεικνύουν του λόγου του αληθές. Ουσιαστικά, όλο αυτό το διάστημα, το ελληνικό κράτος ασχολείται με την καταστολή, τη διαλογή και τις απελάσεις των μεταναστών, χτίζοντας φράχτες, hotspots και στρατόπεδα συγκέντρωσης, η γενικευμένη χρήση των οποίων δεν είναι καθόλου συμπτωματική, καθώς με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται ο περιορισμός, ο έλεγχος και η καταστολή ολόκληρων πληθυσμών. Βλέπουμε λοιπόν ανθρώπους από το Μαρόκο, τη Συρία, το Μπαγκλαντές, την Σομαλία και αλλού να φεύγουν από τα σπίτια τους, να ξοδεύουν την όποια περιουσία έχουν, να ρισκάρουν τη ζωή τους για να βρεθούν επί της ουσίας έγκλειστοι και υπό περιορισμό ή να μένουν στο δρόμο μέχρι την συνέχιση του ταξιδιού, την παροχή άδειας παραμονής ή την βίαιη επιστροφή.

Απέναντι στους σχεδιασμούς κρατών και καπιταλιστών έχει αναπτυχθεί ένα ισχυρό κοινωνικό ρεύμα για άμεση βοήθεια των εκατομμυρίων προσφύγων και μεταναστών που καταφθάνουν. Παρόλο που προωθείται μέσω των ΜΜΕ ο διαχωρισμός των ξεριζωμένων σε χρήσιμους και περιττούς και εν συνεχεία η ταύτισή τους σαν πρόβλημα και εσωτερικό εχθρό, εκδηλώνονται έμπρακτες χειρονομίες αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης. Ενάντια στον κοινωνικό κανιβαλισμό που προωθείται από τα πάνω, ο κόσμος του αγώνα προσπαθεί με κάθε τρόπο να σταθεί δίπλα στους πρόσφυγες και στους μετανάστες. Από συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης μέχρι καταλήψεις στέγης. Κινήσεις που διευρύνονται διαρκώς και οι οποίες αυτή τη στιγμή είναι πραγματικά απαραίτητες για την επιβίωση αυτών των ανθρώπων. Η δημιουργία μάλιστα δομών αλληλεγγύης τόσο στα σημεία εισόδου όπως είναι η Μυτιλήνη αλλά και στα κέντρα των μεγάλων πόλεων, έχει σαν αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται σε κάποιο βαθμό οι άμεσες ανάγκες αλλά και να αμφισβητείται το μονοπώλιο του κράτους να διαχειρίζεται τα κοινωνικά προβλήματα. Για αυτούς τους λόγους άλλωστε έχουν δεχθεί επίθεση ή απειλές οι δομές αυτές από κρατικούς μηχανισμούς. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι επίσης το γεγονός πως όλο και περισσότεροι πρόσφυγες και μετανάστες αντιλαμβάνονται πως είναι αναγκαίο να αγωνίζονται κάθε στιγμή προκειμένου να διεκδικήσουν έστω και το ελάχιστο. Οι προσπάθειες να οργανωθούν μέσα σε κέντρα κράτησης, οι απεργίες πείνας που πραγματοποιούνται, αλλά και η παρουσία τους σε κινήσεις αλληλεγγύης αναδεικνύουν πως οι κοινοί αγώνες ντόπιων και μεταναστών καταφέρνουν κάθε φορά να γειωθούν στην πραγματικότητα. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνδεθούν όλες αυτές οι κινήσεις στον ευρύτερο αγώνα ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό. Γιατί ο ξεριζωμός τόσων εκατομμυρίων είναι αποτέλεσμα του κρατικού – καπιταλιστικού συστήματος και μόνο η ανατροπή του μπορεί να δώσει τη λύση. Από κοινού λοιπόν πρέπει να προτάξουμε τη διεθνιστική και ταξική αλληλεγγύη και να αγωνιστούμε ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα για να καταργήσουμε τα σύνορα και τους επίπλαστους διαχωρισμούς που μας επιβάλλει η κυριαρχία. Από την πλευρά μας ως αναρχικοί επιχειρούμε να οξύνουμε τον αγώνα για έναν κόσμο χωρίς κράτη, χαρτιά, σύνορα και εκμετάλλευση. Προτάσσουμε και προχωράμε στο δρόμο της αλληλεγγύης μεταξύ όλων των καταπιεσμένων. Χτίζουμε σχέσεις και δομές που προωθούν το όραμα για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΝΤΟΠΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Taleb,

Τρίτη 26/1, 9:00, δικαστήρια Ευελπίδων, Κτήριο 2

αναρχική συλλογικότητα Ό(μικρον) 72
“οδοιπόρε δεν υπάρχει δρόμος, τον ανοίγεις βαδίζοντας”

<http://omikron72.espivblogs.net>

